కాలక్షేపానికి కథ

సాయంత్రం అయిదు గంటలైంది. శ్రీవారు ఆఫీసు నుండి తిరిగివచ్చారనటానికి గుర్తుగా మోపెడ్ హారన్ శబ్దం వినపడింది. గేటు తీసేందుకు బయటకొచ్చాను.

సరిగ్గా అదే సమయంలో "అంకుల్" అన్న పిలుపు వినపడింది. వెనుతిరిగి చూశారు. ఎవరో కుర్రకుంక శ్రీవారినే పిలుస్తున్నాడు!"మా ఇంటికే రాండి అంకుల్" అంటూ నవ్వుతూ ఆహ్వానిస్తున్నాడు ఆ అపరిచిత బాలుడు. స్కూలు నుంచి ఇంటికి వెడుతున్నట్టున్నాడు. భుజానికి పుస్తకాల సంచి ఉంది."ఎవరండీ ఈ పిల్లాడు? మీకు తెలుసా'' అడిగాను శ్రీవారిని. తెలియదన్నారు- "మా ఇంటికి రాండి అంకుల్'' -మళ్ళీ అదే పిలుపు. ఎందుకు అంటే 'ఊరికే' అన్నాడు. మా ఇద్దరికీ మతిపోయింది. "సరే అలాగే వస్తారులే. ఇంట్లోకి రా" అన్నాను. శ్రీవారితోబాటుగా లోపలికి వచ్చాడు. శ్రీవారికి కాఫీ, పిల్లవాడికి పాలు ఇచ్చాను. తల్లిదండ్రుల వివరాలడిగితే చెప్పాడు. వాళ్ళతో మాకు పరిచయమే లేదు. అయితే వాళ్ళ ఇల్లు మాఇంటికి దగ్గరలోనే ఉంది. "పసివాడు అంతగా పిలుస్తున్నాడు కదా. వెళ్ళకపోతే చిన్నబుచ్చుకుంటాడేమో పోనీ ఒకసారి వెళ్ళిరండి" అన్నా. "రావోయి పెద్దమనిషీ'' అంటూ శ్రీవారు

బుడుగా? పిడుగా?

లేచారు."టాటా ఆంటీ"అంటూ శ్రీవారిని అనుసరించాడు కుర్రాడు. తీరా బండి స్టార్ట్ వెయ్యబోతే అది ఎంతకూ స్టార్ట్ అవలేదు.''దీనికేదో మాయరోగం వచ్చినట్లుంది"అన్నారు శ్రీవారు.''ఇల్లు దగ్గరేగా అలా నాలుగు అడుగులు వేసిరండి'' అన్నా. "సారీ బాబూ! బండి చెడిపోయింది. నడిచే పోదాం. మీ ఇంటికి దారి చూపించు'' అంటూ పిల్లాడి చెయ్యి పట్టుకున్నారు శ్రీవారు."నే ఒక్కడ్నే వెళ్ళిపోతాలెండంకుల్''అంటూ చెయ్యి విదిలించుకుని తుర్రుమన్నాడు పిల్లాడు. "సుఖంగా బండిమీద ఇంటి దగ్గర దింపుతారని అంకుల్ వరస కలిపేసి మీతో ఇట్టే స్నేహం చేసేశాడు. ప్రయోజనం లేదని తెలిసి ఉడాయించేశాడు చూశారా"అన్నా. పిల్లాడి ఆహ్వానంలోని ఆంతర్యం నే చెబితేగాని గ్రహించలేకపోయారు 'ట్యూబ్‌లైట్' శ్రీవారు."ఆరి బుడుగా" అన్నారు.''బుడుగు కాదు పిడుగు''అన్నా. నవ్వుకుంటూ ఇద్దరం ఇంట్లోకి వచ్చాం.

పిడుగుల్లాంటి బుడుగులుంటారు జాగ్రత్త!

— బులుసు శ్రీవాణి

వినిపించని రాగం

—వింజమూరి రామమూర్తి

మంచి నిద్రలో మునిగి ఏవో కలలు కంటున్న సరళ వులికిపడి లేచింది.

ఆ రాత్రి సురేశ్ డ్యూటీకి వెళ్లడంతో త్వరగా పని తెముల్చుకుని నడుం వాల్చిన సరళ, వుదయం నుంచి పని చేసిచేసి అలిసిపోయిందేమో తక్షణమే నిద్రలోకి జారుకుంది. ఇంతలో ఈ మెలుకువ యేమిటి?

గాలిలోంచి తేలి సుమధురంగా వినవస్తోంది ఆ వాయులీనం. స్వతహాగా, సంగీత మంటే పిచ్చి - అందులోనూ వయొలిన్!

నాయుడుగారు, టి. చౌడయ్యగారు, ఫ్రీక్సన్ క్రిస్టాఫ్ మొదలయిన విఖ్యాత కళాకారుల వయొలిన్ రికార్డులు పదిలపరుచుకున్న సరళకి ఆ ఆగంతుక వాదనం క్రొత్తగా వినిపించింది.

ఏదో విషాదం - సరళత... నదిలో గులకరాళ్ళ జాలు వారినట్టు, మంచు కురిసే రాత్రి నేల మీద పచ్చగరిక మీద పారిజాతాలు జాలువారినట్టు, చిటారు కొమ్మ మీద నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో కోయిల కూ అని కూసినట్టు.

నిదుర మత్తు ఎగిరిపోయింది. దిండుని మోచేతి కింద అమర్చుకుని, ఆ ముంజేతిని చెక్కిలికి చేర్చుకుని వినసాగింది. ఇంత రాత్రి పూట ఎవరు వాయిస్తున్నట్టు? తమ క్వార్టర్స్‌లో యీ సమయంలో వినిపించేవి తాగిన వికారపు కూతలూ-పడే దెబ్బల ధాటికి తట్టుకోలేక పక్కింటి కామాక్షమ్మ పెట్టే ఆర్తనాదాలు... రోడ్డు మధ్య నిలబడి నాలుగుసార్లు ఎస్సెల్సీ తప్పి భవితవ్యం గూర్చి ఏ మాత్రం ఆలోచించని ఎదురింటి మగ పిల్లలు ఆ క్వార్టర్స్‌లోని వయసొచ్చిన ఆడ పిల్లల మీద చేసే అశ్లీల వ్యాఖ్యానాలూ, అడపాతడపా వినిపించే యింజన్ కూతలూ - ఇటువంటి దుర్భర వాతావరణానికి అలవాట యిన తన చెవులే మోసం చేస్తున్నాయా అనిపించే వయొలిన్ వాద్యం!

తెరచిన కిటికీలోంచి బయటికి చూసింది. ఎదురింటి రెండో అంతస్థు గదిలో నీలి బల్బు మత్తుగా వెలుగుతోంది.

ఆ కనుచీకటిలో ఓ ఆకారం - వాయులీనం - కదిలే చేతుల నీడలు.

సరళ మనసు ఎటో వెళ్లిపోయింది. ఖమాస్ రాగాలాపన ఆ నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో వెన్నెలలా - మంచులా జాలువారుతోంది.

సంగీతం ఓ వరం! నేర్చుకున్నంత మాత్రాన రాదు. నిలువెత్తు ధనం పోసినా దొరకదు.

తనెన్ని కలలు కన్నది - వయొలిన్ లాగే తన కోరిక కూడా బూజు పట్టిపోయింది!

పెళ్లికి ముందు ఎన్నో కలలు కన్నది - తన భర్త ఓ సంగీత విద్వాంసుడనీ - అనుక్షణం మధుర సంగీతంతో తనని అలరిస్తాడనీ!

చివరికి జరిగిందేమిటి?

రైల్వేలో స్టేషన్ మాస్టరు - అనుక్షణం రైళ్లా - క్రాసింగులూ, పాసింజర్ల నినాదాలూ, ఛార్జిషీట్లు పెరిగే ధరల్లో ఏ పదో వంతో పెరిగే కరవు భత్యాలు, చాలీ చాలని జీతం - గొర్రెతోక జీవితం.

రాగం మారింది. యమునా కళ్యాణి... మరింత మధురంగా, మత్తుగా ఆవరిస్తోంది. మనసుని మరింత అలరిస్తోంది. ఆ కళాకారుడు - అతని సంగీతం లాగే మనోహరంగా వుంటాడు కాబోలు!

సరళకి యిన్నేళ్ళ జీవితంలో మధురంగా నిద్రలేపిన శుభక్షణం యిదే!

పాలవాడు లేపడమో - పని మనిషి తలుపు దబదబా బాదడమో - భర్త చిరాకు పడుతూ కుదిపి లేపడమో కాని, ఇలా మధురంగా, వీనుల విందుగా - మనసుని ఆహ్లాదపరిచేలాగ లేపడం యిదే మొదలు!

సరళ కళ్లు తెరిచే సరికి ఎదురింటి కిటికీ - వయొలిన్ తీగలు శృతి చేసుకునే ఆ ఆకారం! బూజుకర్రలాంటి జుత్తూ - కారుమేఘం కన్నా ఓ వన్నె మిన్నగా స్థూల కాయం - ఎత్తు పళ్లూ - మిడిగుడ్లూ - సరళ ఓసారి కెవ్వున కేక వేసింది.

ఎంత భయంకర స్వరూపం? ఇప్పుడు ఆమె చెవులకి మధుర స్వరాలు వి[illegible]ంచడం లేదు. చిరుచెమటతో వణికిపోతోంది. ఊహి[illegible]కున్న స్వరూపానికి భిన్నంగా - వికృతంగా - విని[illegible] మధుర స్వరాలాపనలో ఓ అపశృతి లాగ- రకర[illegible] మనోహర సుమాలతో వెల్లివిరిసే తోటలో గుడ్లు అటూ ఇటూ తిప్పే గుడ్లగూబలాగ!

దబదబా తలుపు చప్పుడూ - గడియారం కొట్టే అయిదు గంటలు.

సరళ కళ్లు తెరిచి చూసింది. ఎదురుగా యిల్లు లేదు, కిటికీ లేదు. వయొలిన్ ధరించిన భయంకర స్వరూపం లేదు.

ఏదో బరువు దిగినట్టు ఫీలవుతూ సరళ మంచం దిగి తలుపు తీసేసరికి పనిమనిషి రంగి. "అదేం నిద్ర అమ్మగోరూ! తలుపు తట్టి తట్టి ఆయాసమైపోనాది''

సరళ వంటింట్లోకి నడిచింది గిన్నెలు వేయడానికి.